

עמ"ת 63363-01-25 - אביאל קנדרו נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

עמ"ת 63363-01-25

לפני:	כבוד השופטת רות רונן
העורר:	אביאל קנדרו
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל
	ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו במ"ת 66846-08-24 מיום 12.1.2025 שניתנה על ידי כב' השופט ע' מסארוה כ"ח בטבת התשפ"ה (28.1.2025)
תאריך הישיבה:	
בשם העורר:	עו"ד ארז בן ארויה
בשם המשיבה:	

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו (כב' השופט ע' מסארוה) מיום 12.1.2025 בה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

2. בקצירת האומר יובהר כי נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של ייבוא סם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. לאחר שבא כוח העורר הסכים לקיומה של תשתית ראייתית לכאורה, הועבר עניינו של העורר לקבלת תסקיר של שירות המבחן אשר המליץ על שחרורו לחלופה טיפולית. העורר עתר כי בית המשפט יורה על שחרורו בתנאים לחלופה המוצעת בעוד שהמשיבה התנגדה.

3. בהחלטתו נושא הערר קיבל בית משפט קמא את עמדת המדינה וקבע כי התנאים שנקבעו בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סוויסה, פ"ד סד(3) 101 (2011) (להלן: הלכת סוויסה) לא התקיימו.

מהחלטתו של בית משפט קמא עולה כי הוא סבור שהתנאי השלישי בהלכת סוויסה - לפיה החלופה הטיפולית עשויה לאיין את מסוכנותו של העורר - מתקיים, שכן "מדובר בקהילה טיפולית עמוד 1

רצינית ואחראית אשר מוכרת לבית המשפט".

באשר לתנאי הראשון, נקבע כי המשיב לא התחיל בהליך טיפולי עובר לביצוע העבירות. יחד עם זאת - וכפי שטען העורר, אין חולק כי בעבר הוא השלים בהצלחה הליך טיפולי במסגרת בית המשפט הקהילתי; כאשר לאחריו, על אף הטיפול, הוא הסתבך בעבירה נושא כתב האישום דנן.

4. נראה כי החלטתו של בית משפט קמא התבססה בעיקר על הערכתו לפיה התנאי השני באשר לסיכויי הצלחת הטיפול, לא התקיים. בית המשפט ציין ששירות המבחן העריך בתסקירים שהוגשו על ידיו כי ישנו פוטנציאל להצלחת הטיפול, וזאת על סמך התרשמות מההבנה של העורר לגבי החלטותיו המוטעות ולאור התנהלות עניינית ובוגרת בפגישה עמו. אולם, בית המשפט קבע כי אין די בכך. זאת, שכן מדובר בהערכה בוסרית, ולנוכח ניסיון העבר בהתייחס להשתלבותו של העורר בטיפול בבית המשפט הקהילתי. אף שהליך זה הסתיים לכאורה בהצלחה, חזר העורר וביצע את העבירה נושא כתב האישום דנן, המהווה "קפיצה איכותית" ביחס לעבירות הקודמות. בית המשפט הוסיף כי הקשר הסיבתי בין התמכרותו של העורר לסמים לבין העבירה הנוכחית הוא רעוע, והעבירה האמורה עשויה ללמד על פעילות עבריינית עצמאית שאינה קשורה בהכרח להתמכרותו לסמים.

5. לאחר שעיינתי במכלול החומר שהוצג לי ושמעתי את טענות הצדדים בעל פה, אני סבורה כי דין הערר להתקבל. כאמור, גם בית משפט קמא היה סבור כי החלופה הטיפולית המוצעת היא חלופה רצינית ואחראית. באשר לתנאי השני - הרי אף שבית המשפט אינו מחויב לאמץ את המלצת שירות המבחן והערכתו, יש לתת להערכה זו משקל בהיותו של שירות המבחן זרועו הארוכה של בית המשפט, והגוף המקצועי שבית המשפט עצמו פנה אליו לקבלת חוות דעתו. כאמור, שירות המבחן התרשם כי יש במקרה דנן סיכוי להליך השיקומי הנוכחי, אף שהעורר הסתבך בעבירה חמורה יותר מאלה בהן הסתבך בעבר. עוד יש להוסיף כי העורר ניסה בעבר לעבור הליך שיקום - אלא שבסופו של דבר הליך זה לא צלח.

בנסיבות אלה אני סבורה כי יש לאפשר לעורר לעבור את ההליך הטיפולי ששירות המבחן בחן את היתכנותו ואף המליץ עליו. במקרה דומה, במסגרת ההחלטה בבש"פ 22986-08-24 חג'ג' נ' מדינת ישראל (21.8.2024) שניתנה על ידי השופט ע' גרוסקופף, נקבע כי לאחר שבית המשפט המחוזי הפנה את העורר לנתיב של בחינת האפשרות לשלוח אותו לחלופה שיקומית בסיוע שירות המבחן "לא ראיתי מה ההצדקה הייתה לסטייה ממסלול זה, כאשר התקבלו המלצות חיוביות מכלל הגורמים במסגרת הליך הבדיקה". פני הדברים הם כאמור דומים במקרה דנן, וכך גם מסקנתי ביחס אליהם.

6. הערר מתקבל אפוא. עניינו של העורר יוחזר לבית המשפט המחוזי לקביעת התנאים והערבויות לשחרורו לאשפוזית "מלכישוע", ולאחריה, ככל שהוא ימצא מתאים, להעברתו לחלופת מעצר שיקומית בקהילת "מלכישוע". עד לקבלת החלטה אחרת ישהה העורר במעצר.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשפ"ה (28 ינואר 2025).

רות רון
שופטת